

virksomhed, der udøves ved vore gamle kirker. Jeg må indtrængende advare imod, at man forringer den hidtidige konsulentordning, og vil anse det for mest betryggende, at de bygningsmæssige sager, som hidtil forelægges de kgl. bygningsinspektører. For kirker-nes skyld vil det være af afgørende betydning, at bygningsinspektørerne vedblivende placeres fordelt over hele landet, og at deres antal ikke formindskes, men snarere forøges.

Jeg skal sluttelig hertil føje, som allerede berørt, har Nationalmuseets konsulentvirksomhed for kirkeministeriet og i det hele taget dets arbejde til værn om kirkerne som historiske mindesmærker i vid udstrækning været baseret på samarbejdet med de kgl. bygningsinspektører, hvis saglige indsigt i bygningsssager museet har haft fuld tillid til. Hvis forvaltningskommissionens forslag vedtages i den skikkelse, det nu har, vil det blive nødvendigt for Nationalmuseet i langt større udstrækning end hidindtil at lade sine egne repræsentanter besøge kirkerne og tage forholdene i øjesyn inden erklæringer kan afgives til ministeriet, idet det må påregnes, at amtsarkitekterne i hovedsagen kun kan magte at tage sig af de rent tekniske spørgsmål. Dette vil igen betyde, at Nationalmuseets kirkekontor må udbygges med forøget personale. Den billigste ordning vil formentlig være den, at museet sættes i stand til at knytte specielt uddannede restaureringsarkitekter til sig som honorarlønnede medhjælpere i lighed med de to arkitekter, der er tilknyttet Det Særlige Bygningssyn, for hvem de foretager besigtigelser på stedet og afgiver erklæringer, inden sager om ombygning eller restaurering af fredede verdslige bygninger kommer til behandling i bygningssynet. Antallet af fredede verdslige bygninger er noget større end antallet af gamle kirker, men antallet af ombygnings- og restaureringssager er væsentlig mindre. Nationalmuseet vil for at kunne varetage sin konsulentvirksomhed på forsvarlig måde under de ændrede forhold behøve en bevilling til honorering af tre medarbejdere (arkitekter), f. eks. 3600 kr. til hver, foruden de til enhver tid gældende procenttillæg, samt en forøgelse af sin rejse- og undersøgelseskonto, den sidste naturligst i forbindelse med den konto, der på kirkeministeriets budget er afsat til kalkmaleriers og kirkeinventars restaurering, og som allerede nu for en stor del må anvendes til undersøgelsesrejser.

Poul Nørland.
